

17. Juni 2026

UPA2026/73

Forslag til forespørgselsdebat om det, i vores tid, er passende med tidsbegrænsninger på hvornår fangst og fiskeri kan ske på året for fangerne og fiskerne.

(Medlem af Inatsisartut Gerth Mikaelson, Naleraq)

Vi takker Gerth Mikaelson, medlem af Inatsisartut fra Siumut, for Naleraqs debatoplæg om fangere, fiskere og de lokale borgere i vores land, og vi vil kommentere det således.

For os er det vigtigt at understrege, at fangst og fiskeri ikke kun er erhverv. De er også en grundlæggende del af vores kultur, vores identitet og vores historie. Gennem generationer har fangere og fiskere forsynet familier og samfund med fødevarer og indtægter, og de har fortsat en vigtig rolle mange steder lokalt i dag.

Derfor forstår vi godt den bekymring, som forslagsstilleren til debatten giver udtryk for.

Vi ved, at fangernes og fiskernes daglige udgifter bliver stadig højere. Brændstof, udstyr, vedligeholdelse og andre nødvendige udgifter til livsophold. Samtidig er der mange familier, som ikke kan undvære indtægterne fra fangst og fiskeri.

Derfor er det helt naturligt, at vi løbende vurderer, om de gældende regler og rammer for et erhverv, som vi ikke kan undvære, fortsat er tidssvarende i forhold til den situation, vi står i i dag.

Men når vi har et ansvar, må vi ikke glemme, at det, vi har fået overleveret fra vores forfædre, også skal videreføres af de kommende generationer.

Derfor mener vi i Siumut, at vi fortsat skal sikre en bæredygtig udnyttelse af de levende ressourcer, og som vi tidligere har sagt, skal vi sikre, at de kommende generationer også kan leve af vores ressourcer.

Derfor skal forvaltningsreglerne altid fastsættes på baggrund af den bedst tilgængelige viden om ressourcerne.

Derfor er vi tilfredse med, at Naalakkersuisut i deres svar har anført, at relevante parter, aktører og organisationer inddrages og høres, og at der arbejdes med inddragelse og høringer i spørgsmål vedrørende forvaltningen.

Derigennem forventer og håber vi, at man vil anvise løsninger og træffe beslutninger på grundlag af den bedste og nyeste viden om ressourcerne.

Samtidig anser vi i Siumut det som vigtigt at se på konsekvenserne af klimaforandringerne, da vi ved og hører, at de påvirker blandt andet dyrenes vandringer og fiskenes gydeområder. Derfor mener vi, at forvaltningsreglerne ikke må stå stille.

Vi må løbende følge klimaudviklingen, så vi kontinuerligt kan vurdere de gældende regler.

Og vi må ikke glemme, at de lokale fiskeres og fangeres viden altid skal inddrages. Det er dem, der har omfattende erfaring med naturen og vores levevis, og som derfor bør bidrage til forvaltningsarbejdet.

Hvis der viser sig tegn på tilbagegang i ressourcerne, skal vi have viljen til at træffe de nødvendige beslutninger, selv om de kan være vanskelige.

Omvendt må vi også acceptere behovet for tilpasning; hvis viden viser, at de gældende begrænsninger ikke længere er nødvendige, bør der foretages justeringer.

Således kommenterer vi dette interessante debatoplæg om ændring af de periodemæssige begrænsninger for fiskeres og fangeres erhvervsudøvelse som følge af ændringer i klimaet og fangstdyrenes vandringsmønstre.

Afslutningsvis vil vi også gerne fremhæve, at der bør foretages en vurdering med henblik på hurtigst muligt at iværksætte tiltag over for pukkelhvaler, som allerede er begyndt at udgøre en risiko for livet langs vores kyster. Det har medført en ubalance i fødekæden. De er ikke til gavn for fiskere og fangere, men skaber problemer for erhvervsudøvelsen, idet de endda ødelægger værdifuldt udstyr og ejendele.

Jess Svane SIUMUT